

Sygn. akt V Pz 100/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2013 roku

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim

w składzie następującym :

Przewodniczący: **Sędzia SO Beata Łapińska**

Sędziowie: **SO Mariola Mastalerz**

SR del. Urszula Sipińska-Sęk (spr.)

Protokolant: asyst. sędz. Ewelina Goździk

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2013 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. B.

przeciwko R.(...) (...) Spółka Komandytowa P.

o ustalenie pracy w warunkach szczególnych

w przedmiocie zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 2 sierpnia 2013 roku w sprawie sygn. akt IV P 147/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem wydanym w dniu 2 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim oddalił wniosek powoda S. B. o wyłączenie od rozpoznania sprawy IV P 147/13 sędziego Sławomira Dudka. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy przyjął, że fakt, iż Sędzia uprzednio rozpoznawał inne roszczenia strony nie stanowi podstawy do stwierdzenia, iż zachodzi wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Zażalenie na powyższe postanowienie w dniu 13 sierpnia 2013 roku wniósł powód S. B.. Z uzasadnienia zażalenia wynika rozgoryczenie powoda wynikami dotychczasowych spraw z jego powództwa, a którym przewodniczył Sędzia Sławomir Dudek.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Zażalenie jako nieuzasadnione, podlega oddaleniu.

Wbrew bowiem zarzutom w nim zawartym, Sąd Rejonowy wydał prawidłowe rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w treści art. 49 i 50 k.p.c.

Wskazać należy, iż przepis art. 49 k.p.c. określa w sposób ogólny charakter przesłanek względnych wyłączenia sędziego. Dotyczą one takich sytuacji, gdy między nim a jedną ze stron lub jej przedstawicielem zachodzi stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego. Określenie użyte w tym przepisie, że chodzi o "stosunek osobisty", który mógłby wywoływać wątpliwości co do bezstronności sędziego, jest niewątpliwie typowym zwrotem niedookreślonym.

Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 24 czerwca 2008 r., P 8/07 (opubl.: Dziennik Ustaw rok 2008, Nr 119, poz. 772) stwierdził, że „ Art. 49 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) w zakresie, w jakim ogranicza przesłankę wyłączenia sędziego jedynie do stosunku osobistego między nim a jedną ze stron lub jej przedstawicielem ustawowym, pomijając inne okoliczności, które mogłyby wywołać wątpliwości, co do bezstronności sędziego, jest niezgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu wyroku Trybunał Konstytucyjny stwierdził m.in., iż gwarancje bezstronności sędziowskiej nie mogą być ograniczone jedynie do stworzenia możliwości wyłączenia sędziego ze względu na istnienie bezpośrednich relacji o charakterze osobistym, ale muszą być pojmowane szerzej - jako umożliwiające wyłączenie w wypadku okoliczności (zarówno wewnętrznych, jak i zewnętrznych), które w sytuacji konkretnego sędziego mogą budzić uzasadnione wątpliwości co do wydania orzeczenia opartego na w pełni zobiektywizowanych przesłankach”.

Wobec braku ustawowej definicji pojęcia „stosunku osobistego” oraz przy uwzględnieniu przytoczonego wyroku Trybunału Konstytucyjnego należy przyjąć, iż sytuacje faktyczne mogące wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego podlegają ocenie sądu, która powinna być silnie uwarunkowana konkretnymi okolicznościami danej sprawy.

W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego za podstawę wyłączenia sędziego, związaną z pojmowaniem "stosunku osobistego" można przede wszystkim uznać istnienie między sędzią a stroną postępowania więzi przyjaźni, czy nawet znajomości, jak również stosunku ujawniającego się w trakcie postępowania a polegającego na przychylnym odnoszeniu się do jednej i nieprzychylności wobec drugiej strony. Dla oceny odnoszącej się do tej kwestii nie jest jednak istotne, jak strona subiektywnie odbiera nastawienie sędziego. Decydować muszą bowiem fakty, a więc wszelkie okoliczności obiektywne, które mogłyby świadczyć o zróżnicowanym traktowaniu uczestników postępowania przez sędziego i wywoływać zarówno u strony, jak i u postronnego obserwatora wątpliwości co do obiektywizmu sędziowskiego (postanowienie Sądu Najwyższego z 4 grudnia 1969 r., sygn. akt I CZ 124/69, zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z 7 listopada 1984 r., sygn. akt II CZ 117/84).

O wyłączeniu winien decydować nie sam fakt znajomości, nawet o charakterze "osobistym", lecz taki układ stosunków osobistych, który rodziłby dla sędziego trudność w zachowaniu przez niego bezstronnej postawy w rozstrzygnięciu sporu ze względu na emocjonalne nastawienie do danej osoby lub "powiązania wpływające na interesy lub pozycję życiową sędziego" (postanowienie Sądu Najwyższego z 14 września 1977 r., sygn. akt I PO 15).

Nie uzasadnia natomiast wniosku o wyłączenie sędziego prowadzenie przez niego procesu z naruszeniem przepisów prawa procesowego ani np. ocena stanowiska czy przedstawianych dowodów (por. orz. SN z 24.03 1966r., II PZ 15/66 RPEiS 1966, nr 4 oraz T. Ereciński „Kodeks Postępowania Cywilnego Komentarz tom I , Lexis Nexis W-wa 2007, str. 179).

Ponadto sam fakt orzekania w sprawie przez sędziego, który rozstrzygał wcześniej inną sprawę między tymi samymi stronami nie jest podstawą wywołującą wątpliwości co do bezstronności tego sędziego, o ile nie przemawiają za tym szczególne okoliczności, wskazujące na związanie się sędziego wcześniej zajęтым stanowiskiem ponad zakres wynikający z art. 365 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2012 roku, II CSK 303/11, opubl. Legalis).

Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy, Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego co do braku uzasadnionych podstaw do wyłączenia sędziego Sławomira Dudka od rozpoznawania sprawy. Wskazana we wniosku przyczyna wyłączenia w postaci rozpoznawania przez tego sędziego poprzedniego powództwa, bez wskazania szczególnych okoliczności potwierdzających wątpliwości co do bezstronności sędziego, nie może być

podstawą do wyłączenia sędziego. Orzeczenie o wyłączeniu sędziego na podstawie art. 49 k.p.c. wymaga bowiem istnienia uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności tego sędziego, których skarżący S. B. nie wykazał.

Ponadto jak już wielokrotnie wyjaśniano w orzecznictwie, ani fakt prezentowania przez sędziego poglądu prawnego niekorzystnego dla strony, ani nie satysfakcjonująca strony ocena materiału dowodowego nie stanowią samodzielnie wystarczającej podstawy wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2010 r., II PK 344/09, postanowienie tego Sądu z dnia 21 kwietnia 2011 r., III UZ 9/11).

Sąd Okręgowy dzielając przytoczone wyżej stanowiska Sądu Najwyższego stwierdza, iż bez znaczenia dla rozstrzygnięcia zasadności wniosku o wyłączenie, pozostaje kwestia rozstrzygnięcia innej sprawy tego samego powoda przez tego samego Sędziego.

Jednocześnie, w ocenie Sądu Okręgowego w świetle powołanych wyżej okoliczności, jak też wyjaśnień złożonych przez sędziego Sławomira Dudka (k. 30), brak jest dostatecznych podstaw do przyjęcia, iż zachowanie sędziego spowodowało wątpliwość co do jego obiektywizmu w orzekaniu.

Z przyczyn wyżej wskazanych, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.